

[Einer-Jensen.]

er kun et sæsonfag, fordi de produktionsmidler, man har, er gammeldags, fordi man opretholder forældede virksomheder. Jeg synes, det er helt urimeligt at fastslå nu som en kendsgerning, at teglværksindustrien hører til sæsonfagene. På skrivelsen fra teglværksindustrien vil man også se, at der nævnes kun et enkelt område, men såsnart man har moderniseret sit værk, kan det blive helårsproducerende. Det er meget let for mig at nævne steder, hvor vi kan tage hen og se sådanne værker. Det er altså bare et spørgsmål om, hvorvidt det skal gå ud over arbejderne, at denne industri ikke har fulgt med i den udvikling, som har været naturlig. Jeg kan måske også føje til, at dette, at man har holdt sig tilbage med modernisering og rationalisering, måske også er en medvirkende årsag til, at vi har de forholdsvis høje priser på mursten. Der er ingen grund til fra lovgivningsmagtens side at rejse strid om spørgsmål, som efter min mening ikke eksisterer, som i hvert fald ikke bør eksistere.

Hvad byggefagene angår, synes jeg også, at problemet sæsonfag efterhånden spiller en meget lille rolle. Der er for mig ingen tvivl om, at de, der tilrettelægger byggeriet, det være sig mestre, arkitekter o. s. v., kan tilrettelægge det således, at der ikke behøver at være tale om sæson. Naturligvis, det tør jeg ikke benægte, kan vinteren spille en rolle, men i de senere år har vi jo ikke haft særlig vinter, og statistikken viser også, at det er muligt at arbejde i langt den overvejende del af året.

Hvis man endelig vil tale om sæsonfag, og hvis man ser på statistikken over arbejdsløse, så er der andre fag, som efter min formening må nævnes. Det viser f. eks. arbejdsløshedsprocenterne for december måned. Hvis vi ser på statistikken — den sidste, vi har, er fra 1950 — havde i 1948 f. eks. tømrerne en gennemsnitlig arbejdsløshedsprocent på 3,1.

Det højeste, man nåede op på, var 9,1 pct. i januar måned. Man havde i maj 0,7 pct., og gennemsnittet var altså 3,1 pct. Det vil altså ses, at her er ikke tale om sæson; der er tale om tilrettelægning af arbejdet. Hvis man skulle give ferien på anden måde end nu, altså ødelægge de 14 dages sommerferie ved at flytte dem, så må man formentlig lægge dem i januar måned. Det synes jeg ville være helt uri-

meligt, og jeg kan på forhånd sige, at mit parti ikke medvirker her. Jeg kan ikke se nogen som helst saglig begrundelse for dette.

Hvad snedkerne angår, har de i ferieperioden 1,1, 0,8, 0,9, 1,1 og 1,2 pct. arbejdsløse pr. måned, medens gennemsnittet for hele året er 2,6 pct. Man kan ikke tale om sæson her.

Hvis jeg går videre og ser på blikkenslagere og elektrikere, så er sommersæsonen præcis som vintersæsonen.

Der er to områder, som har en meget stor arbejdsløshed i december og januar måned. Det ene er malerfaget. Men det er jo også et spørgsmål om tilrettelægning. Det er en kendsgerning, at det er mere et spørgsmål om reparationsbeskæftigelse end et spørgsmål om produktion af nybyggeri. Det, der er tale om her — der er også agiteret meget stærkt for det, og jeg har hørt både arbejdere og arbejdsgivere udtale, at det allerede havde virket — er, at man flytter reparationsarbejderne frem på året og ikke som tidligere udfører den slags arbejde om sommeren. Altså, det er et spørgsmål om at få arbejdet tilrettelagt på en hensigtsmæssig måde. Man kan naturligvis sige, at selvom både mestre og svende er enige om dette, er det kunderne, der til en vis grad bestemmer det, men jeg har altid hørt, at hvis man følger kunderne i dette spørgsmål, skal alle mennesker have malet, tapetseret og hvidtet til pinse, og det er jo en umulig opgave at løse, for så skulle faget være dobbelt så stort, som det er. Derfor tror jeg, at rigsdagen hellere må medvirke til, at dette forhold ændres, således at man opdrager til, at de almindelige indendørsreparationsarbejder foretages i de måneder, hvor det ikke er muligt at være beskæftiget ved nybyggeri.

Med hensyn til det sidste fag, murerfaget, havde det i 1948 en gennemsnitlig arbejdsløshedsprocent på 7,4. De første tre måneder af sommeren var der ingen arbejdsløse og i august og september 1 pct., de øvrige måneder med undtagelse af januar og februar ligger næsten alle under gennemsnittet, december lidt over, men navnlig januar og februar ligger væsentlig over. Men er det ikke et af de spørgsmål, der løses nu, hvor der ikke alene gøres forsøg, men hvor boligministeriet efter min formening allerede har gjort en betydelig